

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Er/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215206242
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Paula Pangrácová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2017:8215206242.2

Uznesenie

Okresný súd Bardejov v exekučnej veci oprávneného: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, proti povinnému: Y. A., N.. XX.XX.XXXX, A. B. XXX, XXX XX V., pre vymożenie 1 898,34 Eur s príslušenstvom a trov konania a trov exekúcie, takto

rozhodol:

Exekučné konanie **zastavuje**.

Oprávnený **je povinný** nahradíť súdnemu exekútorovi JUDr. Michalovi Brožínovi trovy konania vo výške 2,88 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 23.03.2015 adresovaného súdnemu exekútorovi sa dňa 31.03.2015 začalo exekučné konanie proti povinnému.

2. Dňa 16.09.2015 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. O predmetnej žiadosti súd rozhodol uznesením č.k. 5Er/356/2015-34 zo dňa 09.12.2015 tak, že žiadosť zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2016.

3. Podľa § 44 ods. 4 prvá veta zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd exekučné konanie zastavil.

5. Tunajší súd vyzval súdneho exekútora výzvou zo dňa 16.12.2016, ktorá mu bola doručená dňa 21.12.2016, aby súdu oznámil či si uplatňuje právo na náhradu trov exekučného konania a ak áno nech ich v lehote 10 dní vyčíslí a preukáže. Na predmetnú výzvu súdny exekútor reagoval podaním zo dňa 21.12.2016 a trovy konania si vyčíslil v sume 43,93 €.

6. Podľa § 200 ods. 1, 5 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri výkone exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50). Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

7. Z analogického použitia § 200 ods. 5 Exekučného poriadku ukladajúceho súdu povinnosť rozhodnúť o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie v prípade zastavenia exekúcie rozhodoval súd aj o trovách exekučného konania. Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekučného konania sumou 43,93 €, pozostávajúcou z odmeny vo výške 33,19 €, náhrady hotových výdavkov titulom poštovného a náhrady kancelárskeho materiálu v sume 3,40 € a sumy 7,34 € predstavujúcej DPH.

8. V zmysle § 47 ods. 3 veta druhá Exekučného poriadku do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

9. K zastaveniu exekučného konania došlo pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, súdnemu exekútorovi preto vznikol v danom prípade nárok iba na náhradu hotových výdavkov na poštovné - 1,15 € (poštovné za odoslanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), 1,25 € (poštovné za odoslanie návrhu na priznanie trov podľa § 203 Exekučného poriadku) podľa § 22 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len Vyhláška). Po pripočítaní dane z pridanej hodnoty vo výške 0,48 €, ktorej je súdny exekútor platiteľom (§ 196 Exekučného poriadku), výška trov exekučného konania, náhrada ktorých patrí súdnemu exekútorovi predstavuje sumu 2,88 €.

10. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi ani požadovanú náhradu vo výške 1,00 € súdnym exekútorom špecifikovanú ako „spotreba kancelárskeho materiálu“. Podľa názoru súdneho exekútora prezentovaného vo vyčíslení trov exekúcie táto náhrada mu patrí v zmysle § 22 Vyhlášky. Súd tento názor súdneho exekútora nezdieľa a má za to, že požadovanú náhradu vo výške 1,00 € súdnemu exekútorovi priznať nemožno, a to z nasledujúcich dôvodov.

11. Vyhláška náhradu hotových výdavkov súdneho exekútora upravuje v § 22 ods.1 tak, že súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Následne táto Vyhláška vo svojich spoločných a záverečných ustanoveniach v § 25 autoritatívne stanovuje, že v odmene súdneho exekútora je zahrnutá aj náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou.

12. Niet pochýb o tom, že súdnemu exekútorovi vznikajú v širšom zmysle v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti aj iné výdavky ako sú demonštratívne uvedené v § 22 Vyhlášky, a to náklady na prevádzku a chod exekútorského úradu, kde patria napr. náklady na mzdy zamestnancov, prípadne koncipientov exekútorského úradu, ďalej výdavky na prípadný prenájom sídla exekútorského úradu, výdavky na energie v súvislosti s prevádzkou úradu, náklady na údržbu sídla úradu (čistiace potreby a náklady na opravy), ako aj materiálové náklady na samotný bežný chod úradu, t.j. výdavky na kancelárske vybavenie

a napokon náklady na kancelárske potreby (kancelársky papier, obálky, toner do tlačiarne, písacie potreby, lepidlá, a pod.). Je zrejmé, že všetky tieto náklady a výdavky si súdny exekútor zabezpečuje v rámci chodu svojho úradu, teda nielen v súvislosti s potrebami a situáciou v tej- ktorej individuálnej exekučnej veci. Súd je však toho názoru, že náhrada za tieto výdavky a náklady na prevádzku a chod exekútorského úradu, kde patria aj náklady na kancelársky materiál, na ktoré poukazoval súdny exekútor vo vyčíslení trov exekúcie súdnemu exekútorovi v zmysle § 22 ods. 1 Vyhlášky neprináleží nakoľko ani pri akokoľvek extenzívnom výklade § 22 Vyhlášky ich nemožno priradiť k ostatným v tomto ustanovení demonštratívne uvedeným výdavkom, za ktoré exekútorovi náhrada patrí. Na základe výkladu ustanovenia § 22 Vyhlášky, § 25 Vyhlášky a ustanovení upravujúcich odmenu exekútora je súd toho názoru, že normotvorca nezahrnul tieto náklady vrátane nákladov za kancelárske potreby do výpočtu nákladov, náhrada ktorých patrí súdnemu exekútorovi úmyselne preto, lebo predpokladal, že tieto náklady si exekútor bude uhrádzať z odmeny za svoju činnosť, nepochybne aj z dôvodu, že hodnoverné preukazovanie takýchto výdavkov v ich konkrétnom číselnom vyjadrení v danom mieste a čase vo vzťahu ku konkrétnej exekúcii by bolo značne obtiažne resp. v mnohých prípadoch nemožné. Za pravdu tomuto výkladu dáva aj historický exkurz do vývinu predmetnej právnej úpravy, ktorý už podal Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení zo dňa 27.9.2012 sp.zn. 17CoE/199/2012 v zmysle ktorého Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako predkladateľ návrhu vyhlášky, ktorou sa mala meniť a dopĺňať vyhláška č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky č. 405/2006 Z. z. navrhovalo, aby § 22 vyhlášky znel:

„1/ Exekútorovi patrí popri odmene aj paušálna náhrada hotových výdavkov vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; ak sú hotové výdavky vyššie ako paušálna náhrada, patrí exekútorovi náhrada hotových výdavkov v preukázanej výške. Táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a odborné vyjadrenia, preklady, opisy, fotokópie, náhrady nákladov na vloženie alebo získanie dát z centrálnych informačných systémov a kancelársky materiál, ktorý je súčasťou spisu.

2/ Paušálna náhrada hotových výdavkov je 82,98 € (2.500 Sk). Ak exekútor požaduje paušálnu náhradu hotových výdavkov, nevyhotovuje ich špecifikáciu. Ak exekútor požaduje náhradu hotových výdavkov vo vyššej sume, je povinný vyhotoviť ich špecifikáciu.

3/ Náhradu nákladov na znalecké posudky ustanovuje osobitný predpis.“

13. V navrhovanom znení § 22 bol osobitne vymenovaný aj kancelársky materiál ako súčasť hotových výdavkov v paušálnej sume.

14. Predkladatelia návrhu vyhlášky mienili k §-u 25 vyhlášky pripojiť vetu: „Administratívne náklady nie sú súčasťou administratívnych prác“.

15. V dôvodovej správe k návrhu vyhlášky predkladateľ zdôvodnil svoj návrh tým, že určenie náhrady hotových výdavkov paušálnou sumou zrýchli a zhospodári exekučné konanie a zjednotí sa výklad § 22 a § 25 vyhlášky v tom zmysle, či je v odmene exekútora zahrnutá len náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou (mzdové náklady) alebo aj náklady na administratívny, kancelársky materiál (papier, obaly, obálky a pod.), pretože prax súdov pri rozhodovaní o trovách súdneho exekútora nie je jednotná a súdy si tieto pojmy zamieňajú. V prípade kancelárskeho materiálu ide o kancelárske potreby, ktoré sú priamo súčasťou spisu, ktoré súdny exekútor zaobstaráva zo svojho majetku, na svoje náklady, pri vykonávaní exekúcie pre oprávneného.

16. Navrhované zmeny schválené neboli.

17. Zo skutočnosti, že navrhované zmeny vyhlášky (v znení: „administratívne náklady nie sú súčasťou administratívnych prác“) prijaté neboli a že platná vyhláška v §-e 22 osobitne náklady na kancelársky papier, tlač, kopírovanie, obálky, viazanie dokumentov, archiváciu nevyhlasuje, dospel aj tento súd k záveru, že úmyslom normotvorcu pri určení spôsobu výpočtu odmeny súdneho exekútora podľa vyhlášky č. 288/1995 Z. z. bolo upraviť len výšku odmeny za výkon exekučnej činnosti (v ktorej je zahrnutá aj odmena za administratívne práce obslužného personálu súdneho exekútora) a zakotviť právo exekútora na náhradu hotových výdavkov v preukázateľnej (kontrolovateľnej) výške s tým, že v odmene sú zahrnuté nielen náklady na „administratívne práce“, ale aj náklady vzniknuté pri výkone administratívnych prác (administratívne náklady).

18. Súd pre úplnosť podotýka, že v minulosti bol už aj na pôde Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to v konaní I.ÚS 157/08 posudzovaný prípad, keď zo strany súdneho exekútora bola spochybňovaná ústavná udržateľnosť právneho názoru súdu totožného s právnym názorom vysloveným v tejto veci (jednalo sa o právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v uznesení č. k. 3 CoE 4/2006-28 z 25. júna 2007 že „bežný kancelársky materiál, akými by mohli byť aj iné veci prirodzene potrebné pri vedení exekučnej administratívy, napr. perá, ceruzky, sponky, obalové prostriedky atď., sú síce výdavkami, avšak sa predpokladá, že náklady na ich obstaranie sú kryté práve výškou odmeny za výkon exekučnej činnosti najmä v paušálnej sume náhrad pri výkone jednotlivých úkonov exekučnej činnosti. Bežné náklady kancelárskych vecí preto ani zákonodarcu nezaradil do výpočtu náhrad hotových výdavkov. Takými by sa mohli stať za predpokladu, že by dosiahli úroveň práve nie bežných a pritom nie nezanedbateľných, jasne identifikovateľných výdavkov nevyhnutných a teda aj účelových pri výkone konkrétnej exekučnej činnosti alebo jej úkonov.“) Ústavný súd tento právny názor vo svojom uznesení zo dňa 29.4.2008 č.k.I.ÚS 157/08-16 vyhodnotil tak, že predmetné úvahy odvolacieho súdu sú logické, a preto aj celkom legitímne s tým, že napadnuté uznesenie nevykazuje znaky arbitrárnosti a je aj náležite odôvodnené, keď odvolací súd zdôvodnil, prečo nebola sťažovateľovi ako súdnemu exekútorovi priznaná náhrada za bežný režijný kancelársky materiál. Z namietaného uznesenia krajského súdu podľa názoru ústavného súdu nevyplýva jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvôľu alebo takú aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu keďže krajský súd zreteľne odôvodnil svoje skutkové zistenia s použitím príslušných zákonných ustanovení, a preto nemožno konštatovať, že by skutkové alebo právne závery krajského súdu v predmetnej veci bolo možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak nezlučiteľné s obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

19. V tomto uznesení vyslovený právny názor súdu o tom, že náhradu nákladov za spotrebný kancelársky materiál a za administratívu súvisiacu so založením a vedením exekučného spisu nie

je možné súdnemu exekútorovi priznať a že tieto sú súčasťou odmeny súdneho exekútora teda nie je nijako nový, či prevratný a tento právny názor už bol vyslovený aj v rozhodnutiach iných súdov, ktoré takisto náhradu týchto nákladov nepriznali. V tomto zmysle sa teda závery súdu, ktorý je navyše povinný rešpektovať princíp právnej istoty v právnom štáte nijako neodlišujú od záverov, ku ktorým v tejto súvislosti dospeli aj iné sudy (vid'. napr. aj Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.11.2013

sp.zn.15CoE/97/2013; Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.4.2013 sp.zn.15CoE/222/2012; Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2013 sp.zn.9CoE/32/2012; Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.2.2013 sp.zn.13CoE/7/2013 či Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.12.2012 sp.zn.20CoE/30/2012 - všetky dostupné na www.otvorenesudy.sk).

20. Z uvedeného je zrejmé, že nielen súd v prejednávanej veci, ale hneď niekoľko súdov naprieč republikou po samostatnej, na sebe nezávislej úvahe, či je možné súdnemu exekútorovi priznať náhradu nákladov za spotrebný kancelársky materiál a za administratívu súvisiacu so založením a vedením exekučného spisu dospelo k záveru o nemožnosti takéhoto priznania s tým, že táto náhrada je zahrnutá v odmene súdneho exekútora.

21. Úplne na záver súd dodáva, že v danom prípade by požadovanú náhradu spotrebného kancelárskeho materiálu vo výške 1,00 € súdnemu exekútorovi nebolo možné priznať aj z ďalšieho dôvodu, a to z dôvodu nepreukázania skutočnej vynaloženej výšky týchto výdavkov v tomto konkrétnom exekučnom konaní predložením napríklad pokladničných blokov, či aspoň úradného záznamu a pod.

22. Po sčítaní tak súdnemu exekútorovi vznikol nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 2,88 €. Povinnosť nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi bola uložená oprávnenému tak ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu možno podľa § 242 C.s.p. podať na tunajší súd sťažnosť v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha (§ 243 C.s.p.).

Sťažnosť treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.